

и то что я еще говорю. Что же теперь спросишь
ты? Ты можешь быть однажды свободен от меня?
Таки же можешь речь от науки до вечности таинств
родничка, про что ли-то есть суть не сильнъ удив-
лять ученому для вечности. Што же доказа-
ешь о будущемъ родничка о можнъ
заняться, ну и въ развлеченияхъ для дос-
уга, которыя образованы можнъ оттого можнъ
жизнь жить способомъ удовольствіи? Иль же
должно быть потреба руками жить и жадь
иметь речь для сихъ доказаній сущность,
но треба чайло и доказывать. Черезъ сю стро-
гую рукою житейство свою веригами при-
гнану руку иль не чарить то, что пласно у-
могъ для ручного житейства моего засѣсть
и чого по робленіи — деси же не работай?

Въ послѣдній часъ стоя у насъ
изряднѣ троихъ болѣе душата о выданію и
обรมонію лѣнницъ руского, але работъ на
тѣхъ совсѣмъ ще тольку душе мѣлою, таъ
пенникою, що трудно маѣтъ сѧду и добра-
тиши. Мы же беремъ того на всѧкъ, що на-
глазцѣ Руи суть предъ школы женьской
такъ само жъ иже и мужескѣ. Но колѣко-жъ
иѣ имть хбенъ для Русицѣ? Маѣтъ вѣкъ
имашъ такъ публичныхъ иже и приватныхъ
школахъ женьскихъ имать и запечь по у-
чить хотѣ-бы лиши сажного руского языка, а
хотѣ ли въ котрой школѣ и учить, то жиба

Народна ініціатива, що виникла.

Съ болезнь серца беремо засѣгды за перо, коли приходится памъ заиначувати сунній факты деморализація середъ насть самыхъ, коли може выводити передъ лице свѣтъ грѣхи и провини самыхъ же Русиновъ противъ своей народности и си святощѣвъ. Такъ дарма, обовязокъ пашь ваказуе памъ бути безвзглядными особенно тамъ, де провини выходить отъ тыль, що повинній бути вѣбрцемъ патріотизму, що повинній свѣтити примѣръ любви до всего рѣдного, пошакованія народныхъ вдовствъ, защиты народныхъ правъ. А вже жъ всяка пощада уотати може тамъ, де щодъ взгляду народныхъ выходить деморализація отъ рускої публичной институції, покинутою до пленки руского духа, до розвою руского слова . . . На нещасть лучаются у насть такій примѣръ и то до онтъ часто. Мы вже неразъ подносили съ обуреньемъ, що руко-народна институція „Народный Домъ“ у Львовѣ посылає воспитанниківъ овоги буромъ не до рускої а до вѣмецкой гімназії; мы знаємо, що въ цѣломъ краю панує зъ тон причины противъ зарядови сен буромъ велике негодование, котре проявилось павѣть може самими членами „Народного Дому“ на посадничній загальномъ зборѣ сен институції въ отповѣднихъ интернелляціяхъ. Зарядови „Народного Дому“ и буромъ не досыть однакъ вѣтъ, що „ваго“ воспитанники не ходять до рускої гімназії, биъ дивится зашотнимъ окомъ на то, що руска гімназія въ загалѣ має учениковъ, що до неї горише руска молодѣжь: биъ разѣбы

Ять же твой зарадити? Намъ видится, что
въ той мѣрѣ треба намъ брати прімѣръ въ
Чехбѣ и поступати такъ, иначъ они поступаютъ.

вилова опознавъ по трохи, въ причинъ бѣтъ иихъ незадежныхъ. Коматеть вандровничій непередвидѣть такого принятия, ико вандровники волody, дословно; на кождомъ кроцѣ находили, а же жъ танцѣ мали мати мяще лише въ Тернополи, Теребовля и Чортковѣ; тымчасомъ вышло трохи внакше. Окромъ декламаторско музикальныхъ вечеркѣвъ, були волody также й танцѣ по вечеркахъ, но згадуючи вже, що звычайно й тамъ, де вечеркѣвъ не будо, по трохи танцювано. Черезъ се показалось подорожъ вандровниківъ за поспѣшнія и за надто утомлююча: що дні подорожъ, що вчера спѣхъ и пр., споля танцѣ, — такъ що на синичинокъ часу властиво майже не оставалось; а при тонъ треба будо заглянути до читальни, поговорити съ селянами, оглянути окопницю та бодай дешо придобти до альбуму вандровниківъ, въпрочьмъ и подивитись бодай на важнѣйшій достопамятности богатой въ историчній спомини и зъ множихъ іншихъ взглядовъ цѣкаючи и важной подольской краини. Тожъ и неудивно, що приездъ вандровниківъ подекуды опомнился.

кого, уложена стакомъ, а закончена сердечнымъ, селянськимъ хоромъ отпеваныхъ многолѣтотвіемъ — «рускимъ соколамъ». Сей неоподѣваний привѣтъ селянъ зробивъ на вандровниківъ незвычайне вражене: зрушенимъ голосомъ отповѣстъ одинъ въ товаришъ-вандровникъ „батькамъ селянамъ“, дикуючи, що такъ широ витаютъ руку молодѣжъ академичну, своихъ же, такихъ якъ они рускихъ дѣтей, кронь бѣтъ ихъ крови, кости отъ ихъ кости; и запевяючи, що покончивши студія, будуть и они, студенты, стикатись близше съ своимъ рднимъ народомъ и тогды зможуть сму въ даръ свою праце, свою науку.

Поговоривши що колька словъ съ селянами, удалисъ вандровники до гостинного дому о. декана Олесницкого, витай сердечно на вступъ симъ славнозвѣстнымъ подольскимъ патріотомъ, а з молодшихъ лѣтъ товарищемъ воскресителя руско народного житїя на галицкой Русї, Маркіана Шашкевича, — витай такожъ и своимъ старшимъ товарищемъ, синюю о. декана, Евгеніемъ, б. головою львівскаго „Академичнаго Братства“, вызначенемъ „Руско-украинской ббліотеки“ уменіемъ

Вже отъ полуудня дожидали Говиловскій селъ съвонхъ (якъ ихъ называли въ потушной промовѣ до нихъ) „соколовъ“. Коли-жъ вандровники появлялись коло приходотва въ Говиловѣ, поставъ ихъ хоръ селянъ, мужчинъ и женщинъ величавою пѣснею: „Ще не вмерла Украина“.

шанове въ „Народного Дому“ на штучки достой-
ней спрятать репрезентантъвъ наибѣльшою руско-
народной институції, а именно: удалять изъ
ученикъ русской гимназіи иѣщи въ
бургъ подъ тымъ лишь условіемъ, школа они
выпашутся въ русской гимназіи, и перейдутъ
въ другу иерусаку. Такой „патріотическій“ тактики
имѣло себѣ пріимеръ. Минувшого року скон-
чавши въ русской гимназіи II. класу бѣднѣйшій уч-
еникъ, Онуорей Гудъ, заслуживши соѣю великою
заслугою и изорѣзаніемъ поведеніемъ загальну
спілкото учительство и избѣже первого въ класѣ.
При тѣмъ всѣмъ однакъ недостача удержанія при-
неволила бѣднаго хлопчика податись до бурсы.
Щожъ робить зарядъ бурсы „Народного Дому“?
Ото пріясне хлопцы, але подъ тымъ только условіемъ,
щобы опустивъ рускую гимназію и записавшися
до другон иерусакон. Для кавалка хлѣба му-
жій бѣднікъ покинута рускую святыню науки и
разпрощавшися съ слезою въ оци съ учительми
и товаришами записалась до иишиной гимназіи.
Подобныхъ фактівъ можна бы навести богато.
Такихъ самыи способомъ приволнивъ зарядъ
бурсы „Народного Дому“ передъ колькома ро-
ками ученика Кульчицкого, также первого въ
класѣ, котрого маже цѣлый рокъ удержували
самі-жъ учитель руской гимназіи своимъ ленты-
ми, до выписанія въ руской гимназіи и до вету-
щенія до чужои. Сей ученикъ однакъ получивши
по двохъ рокахъ стипендію покинувъ и бурсу и
чужу гимназію и повернувшись заново до руской.
Такихъ пріимеровъ могли бы мы далеко больше
навести, однакъ и наведенныхъ стане, щобы по-
начати, яка страшна, нечувана у насъ вы-
ходитъ деморализація изъ стѣнъ той инсти-
туції, котра повинна бути розсадникомъ руского
духа, осередкомъ руского жита. Коли другой на-
роды гордятся своими школами и вѣхъ ужива-
ютъ средствъ, щобы прибати имъ якъ наибѣль-
ше учениковъ, у насъ наибѣльша народна инсти-
туція стремитъ очевидно до якъ наибѣльшого о-
слабленія одиноконъ нашей гимназіи до иищеннія
талантівъ, що колись могли бы статись славою
и подпорою рѣдногого народа. Слава Богу однакъ
руска гимназія росте въ число учениковъ поми-
мо онхъ макіявельскихъ заходовъ, але зъ другои
сторони поясняютъ они фактъ, для чого бур-
сы наші не сповішають своеї задачи такъ, якъ-бы
сего по нахъ надѣяніе можна, для чого не вы-
даютъ ени нашъ твердыхъ характеровъ и силь-
ныхъ борцовъ за народній права. Пензно, що се
есть неможливъ тамъ, де самъ зарядъ бурсы вѣ-
чно воопитаникъ ненависть до свого, учить
ихъ выше чуже цѣнити отъ родногого и не до-
зволяє имъ хонувати зъ права науки въ род-
ній языцѣ. Тожъ супротивъ сего наоувають пы-
таніе: Чи довго ще тренати буде така аномалія,
чи довго ще „патентованій“ патріоты доптати
будуть для своихъ побочныхъ цѣлей наибѣльші

отдавши вже край добивася, ветуши варено-
въ таку фазу, котра како видите спрово-
цирована нашими баханіемъ. Справа та, се виснов-
къ первою державною школы проискаша у
Львовії. Ишо краї, якъ Чехія, Моравія, Словакія
и др. мають бѣль давнія вже такі школи, а ви-
дѣ вѣдь дѣяльноти вже надто вирядко заснов-
лено на новій економичногого стату тихъ краївъ.
Одна только Галичини доси не има такої школи,
котра остаточно могла бѣ покласти тверду и пра-
вилу основу для розвою нашого проишлого. Наша
ера абсолютного правлія падлаши з
насъ членений руны, заборони и ограниченнія
на тѣмъ полі, бо якъ вѣдомо, ера та падлаши
резъ економичнє обезспіленіе Галичини зробите-
си на завоїгды невольницю німецкихъ промис-
лій, ринкомъ отбуту для сакихъ належніїхъ
німецкихъ товарівъ. Що бы таїхъ хто ве гово-
ривъ о хабахъ нашої автономії, то ве таїхъ
дѣяльності засверечити, що автономична ера поклава
насъ першій и найважніїй підвалини не толькъ
до національного, але и економичногого бтрдження,
а розширивші обоягъ дѣланія кождѡї единицї
дала кождому бѣль доси можность „бути
ковалемъ власного щастя“, отворила поле нашої
для індивідуальної ча въ зброні ініціативи,
до організації суспільнихъ и економичніхъ
 силъ. И коли мы доси недостаточно використали
нашу автономію, коли въ такъ многихъ взгледахъ
осталися позаду нашихъ судьбовъ и дѣяльності
не одну добру рѣчь зъ передъ рота вирвати, то
тутъ годѣ складати все на лахъ обставини, на
„гнеты“ и „удары“, тутъ велика, може въ
бѣльча части нашої власної вини. „Nur die
verdient die Freiheit, wer taglich pen sie zu
bergn weiss“. Огой золота слова великого поета
котрой бѣ самогого 1848 року повинна бути була
нашою проводною звѣздою, нынѣ по довгихъ
тяжкихъ досвѣдахъ, все ще звучать для насъ
тяжкимъ докоромъ. Мы и доси не привыкли
бувати для себе поле анѣ въ политицѣ, анѣ въ
щоденнихъ економичніхъ та суспільнихъ обста-
винахъ. Мы и доси, замѣсть хапати куничокъ
за куничкомъ терену, замѣсть піднимати и ви-
хопсовувати кождуд хочь и найменшу користу
конъюнктуру, воливо стояти лѣниво на місці
науви опозиціонисты и напоїть жебраки въ
якимъ фаталізмомъ повторяти: „насъ 20 и
маже тымъ тысячний яркій факты навчають насъ
що не той сутѣйшій, у кого ротъ бѣльшій,
той, у кого мѣцнійшій руки.

Мысли таї маковоль наоупулись намъ; вѣдь
зазадило-бѣ повторяти й що днія; особливо же
мѣтота они при слухаю предтой чого заснованії
вої промислової школы. Чи и якій користи приви-
та школа спеціально для нашого народа, се
першої линії залежати буде бѣль насъ сакихъ
и для того, подаючи нынѣ онїй вѣломостъ приви-

Державна школа промысловаго у Львовѣ,

Справа безырно важна для нашего экономического развития, справа о которой подозревают

правжаль: проф. Ол. Барвінський зъ Тернополя.

правкало: проф. Ол. Барвінській зъ Терношоля и нашъ артистъ маляръ и поетъ Корнило Н. Уогіяновичъ, который проводивъ вандровниконъ ажъ до Бѣльча, коло Залѣщикъ. Въ ковца явились ще обѣду и селяне-патріоты: старенъкій але неутомимый Якимъ Киба, его сынъ Тимко, згаданий вже Ікоњъ Савицкій и другій поважный говиловской господаръ.

При обѣдѣ, оживленомъ веселую размовою
ропочались тоасты; деякий были даже удачны и
добре обдуманы, а всѣхъ тыхъ было довольно много,
такъ что не дивица, что годъ вѣхъ ихъ точно
павести, та что треба ограничиться на деять
важнѣйшомъ, що передовоемъ приостало въ па-
мяти; разумѣсь, что не поминено здоровья ван-
дронниковъ и доотойного господаря дому, та что
по всѣхъ тоастахъ олѣдували громукій, эъ серця
плывучій многолѣтствія.

Безперечно пайгарнѣйшій тоасть вибъзъ п.
Егорій Одесницкій; язначивъ онъ, що съ гор-
доюю витасъ мѣжъ присутними двохъ членовъ
овоєї родини: одинъ зъ нихъ — мужъ неутоми-
мок працї, загально признанихъ, нечисленныхъ
заолугъ, непохитної волї, чнотого якъ слеза ха-
рактеру, мужъ — котрого смѣло и справедливо
можна назвати проводникомъ подольской инте-
лігенції, се: Вп. проф. Олександеръ Барвінь-
скій, голова славнозвѣстної, вобрцево зъоргани-
зованої и проваджененої, тернопольской рукою
„Бесѣды“; другій зъ нихъ — се правдивий репре-
зентантъ подольского селянства, правдивый
селянський посолъ, горячій заступникъ правъ про-

отого нашего народа въ соймѣ: о. Никола Сѣчинь-
окій; патріотична дѣяльноть одного зъ нахъ до-
повняєсь дѣяльностею другого. Тоастъ сей пре-
няли въсъ одушевленьемъ, а закончивъ єю
величною маніфестацію въ честь нашего патрі-
тичного, въ частнѣже высоко проозвѣченого бе-
ліньства, коли о. Н. Сѣчиньокій представилъ
присутнімъ свого пріятеля Іакима Кабу и его сына,
и вѣль въ руки здоровлье нашего народа. Изъ
здоровлья народа отпразднили вандровники піонею:
„Ще не вмерла Україна“. На наведеный товотъ в.
Е. Олесницкого отпразднили проф. Ол. Барвіньокій
доброю, поважною промовою, въ котрой ѻдибо
заслуги подольской интелигенції въ загалѣ, а ве-
редовоимъ-же господаря дому. Здоровлье господаря
вѣль такожъ и о. Сѣчиньокій, замѣчаючи при тойъ,
що за все, что въ імъ кто небудь бачить и при-
знає доброго, належито отъ него подяка передъ
вимъ его довголѣтному супроводу и другови в.
Олесницкому, тогожъ живому примирю и сордеч-
ній порадѣ. Згадати еще належить товотъ одного
присутнаго Болгарина за смѣливу працю для из-
рода, за здоровлье нашего народа и его реірезен-
танта о. Сѣчиньского (по болгарски); товотъ сей
брата славянина зъ підъ Балкану принято такожъ
съ одушевленьемъ, а въ отпраздни на него візовъ
о. Сѣчиньокій здоровлье народа болгарского, ко-
трого недобра доля въ многомъ подобна до доля
Руси-України.

Щира и сердечна гоотина въ дожъ о. О-
леопольскаго пригадала вандровникамъ недавну, во-
меша писки и сердечни гоотину въ Прошорѣ,

кутуся въ сферахъ правительственныхъ. Два
места убѣглися у Вѣденіи о те, щобъ въ вхъ-
мурхъ школа та була основана: Львовъ и Тер-
нополь. Тернополь просивъ о перемѣну тамошнои
школы реальноз на промыслову, освѣщающи при
тому свою готовность принятии зглядомъ нового
закону такй самай зѣбовязаня, якъ тяжать на
вѣнь зглядомъ школы реальноз. Министерство
просвѣты отповѣло, що зъ уваги на значній кошти,
вѣть таюже зъ уваги на истнуючай относини и
потребы промыслу (?) не може згодитися на
рѣвочасне утвореніе двохъ школъ промысловыхъ
въ Галичинѣ, а то тымъ менше, що и въ іншихъ
краяхъ коронныхъ съ малыми выемками (до тыхъ
выемкоў дивнымъ способомъ належать найбо-
гатшіи и на боовѣченѣйшии край, якъ Чехи и До-
лїшна Австрія! Ред.) только въ головныхъ мѣ-
стахъ виступаютъ такіи школы. Дальше зазначило

давнѣйше вже заявили свою готовность — причи-
нитися до коштівъ будовы локалю для школы
промысловой въ разѣ, коли-бѣ та школа мала
бути основана у Львовѣ. Дальше сягаючи выма-
гания правительства очевидно потягнутъ за собою
ще деякій діокусіи и въ радѣ мѣстокъ и въ вы-
дѣлѣ краевомъ. Застерѣгаючи себѣ удѣленіе въ
своїмъ часѣ докладной программы задачъ и по-
требъ новои школы, намѣстництво заявило вже
теперь громадѣ м. Львова, що програма ваукъ
новои школы обойме таюже науку загальной
просвѣты для молодѣжи ремѣсничої, такъ що фонды
мѣстки въ разѣ основанія державной школы про-
мысловой у Львовѣ не толькоже не будуть над-
мѣрно обтяжени, але противно, дознаютъ значної
полегкости черезъ заощадженіе сумъ, выдава-
нихъ що року на удержаніе школы ремѣс-
ничої.

Поѣздка Полякѣвъ на Угорщину.

Надъ 300 Поляковъ, именно зо Львова и
Кракова, выбралось б-го о. м. до Пешту, чтобы
показати выставу тамошну, и якъ польска пра-
са удержуе, отдати честь народови, который съ
зброю въ рукахъ выборовъ себѣ свободу, а нынѣ
тѣшится плодами мирного труду. Поѣздка була
заповѣдена отъ колькохъ недѣль и застала про-
жителѣвъ Угорщины впovѣ приготовленыхъ до-
лестойнаго а навѣть свѣтлого принятия гостей.

Школа промысловая львовска посля того
взорца повинна бъ обнимати двѣ цѣлковитї школы
фаховї: одну для рожныхъ галузей промы-
словыхъ стоячихъ въ звязку съ промысломъ будо-
вничимъ, а другу для головныхъ галузей про-
мыслу артистичного. Такъ устроена школа львов-
ска буда бъ дополненемъ высшои школы промы-
ловой въ Krakovѣ, обнимаючои фаховї школы
высшихъ категорій промыслу будовничого, меха-
ники и хеміи. Въ такомъ разѣ галузь будовництва,
яко найбóльше розширена, поєдала бы двѣ школы
фаховї: вышу въ Krakovѣ, а низшу у Львовѣ,
з прочї галузї промыслу поєдали бы по одной
школѣ фаховї, а именно отдельъ механики и от-
дельъ хеміи вышу школу въ Krakovѣ, а промыслъ
артистичный низшу школу у Львовѣ.

Министеръ просвѣты высказався заразомъ, что
готовъ выеднати найвысшу постанову цѣоарску
въ цѣла введенія въ житѣ того проекту на коштъ
скарбу державнаго, коли мѣсто Львовъ зъбовя-
жеся чи то власнымъ стараньемъ, чи при спѣв-
удѣлѣ фонду краевого достарчати отцовѣднаго
лькаю на умѣщенье новои школы, выставить
въ той цѣли новый будынокъ и причинити до-
коштѣвъ удержанія школы достарченіемъ онау-
и свѣтла якъ такожъ удержаніемъ будынку въ
отцовѣднѣмъ станѣ. Поки тѣ условини не будутъ
выполненій, поти наѣть часткове розширеніе до-
теперьшнои школы промыслу артистичнаго не мо-
же наступити, такъ що всякий дальши кроки
правительства въ томъ дѣлѣ залежати будуть
отъ постановъ громады мѣста Львова и сойму
краевого.

Въ наслѣдокъ такого заявленія п. министра завозило намѣстниство громаду м. Львова, щобъ порозумѣвшия зъ выдѣломъ краевымъ, освѣдчилася, чи думає причинитися въ высше вказаный спосѣбъ до основанія проектированої промысловой школы. Громада м. Львова и выдѣлъ краевый

(въ дорозѣ зъ Тернополя до Микулинець). Алежъ
и ве даво: тамъ, въ Прошовѣ, приймала ван-
дроўникъ, ихъ молоденька, жѣнка старшого
ихъ товариша дра О. Олеськова; ту, въ Гови-
ловѣ, товарищъ п. Е. Олесницкій, а оба тѣ
домы отворили вандроўникамъ съ однаковою щи-
ростю и сердечностю свои гостинній рамена.

По обѣдѣ удались вандровники до говиловской читальни, однои зъ найкраще помѣщенныхъ и веденыхъ мѣжъ всѣми, что имъ ихъ на вандровцѣ бачити лучило. Въ читальни застали вандровники численныхъ селянъ, мужчинъ и женокъ, а поетъ п. Яковъ Савицкій, выголосивъ свой вельми удачный сатиричный стихъ о тѣмъ, якъ то гидки вороги кождого роботящаго хлѣброба: мыши та щурѣ напосѣлись були доконче на его рускій календарь, а передвсѣмъ же взялись були выгрызати зъ календаря... „свята Уроочиста“. За сей зручино уложеній и знаменито выголосившій стишокъ нагорожено поета громъ-камъ оплесками, а смѣхови не было конца. Споминается, что сей стишокъ найде помѣщеніе въ приготовуваной книжечцѣ о сегорбчинѣ вандровцѣ. На жаль, не могли вандровники довго бути въ читальни; часъ нагливъ, бо того самого дня треба було въ пору ставитись на вечерокъ въ Хоростковѣ. Роспрощавшись сердечно зъ селянами, Вп. господаремъ и гостями, пустились проте вандровники въ свою дальшу дорогу.

„Dziennik Poznański“, пишучи про поїздку галицкихъ Поляковъ, тѣшится, що въ Австрії есть бодай одно мѣсто, де витають Поляковъ съ одушевленьемъ, де анъ правительство анъ суспольность не боятся, щобы могло ихъ скомпромитоватъ чуство кризидъ, довершеныхъ на народѣ польскому. Пріязнь Поляковъ до Мадярбъ и отновленье тои-жь скрѣпить значно кабзаетъ гр. Таффо го и становище Поляковъ въ парляментѣ вѣдены скомъ.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Рада державна.) Урядова „Wiener Ztg.“
оголосила цѣсарскій патентъ зъ дня 5 вересня
скликаню ради державнои на день 22 вересня

(Цѣсарь) вернувъ днѧ 1-го с. м. зъ ческихъ маневровъ до Вѣдня. Заразъ за цѣсаремъ вернулъ тамже архики. Альбрэхтъ, Вильгельмъ и Райнеръ Цѣсарь заявивъ свое вдоволеніе по причинѣ вправности войскъ, яку оказали при маневрахъ якъ неменшѣ по причинѣ великой гостинности Чеховъ, котрои давали ему подчасъ подорожи членный объявы.

(Комисіл, выбрана послами опозиційними)
За-для уложеия опольнои программы и рѣшеня цы-
танл, якъ мае называтись клубъ опозиції въ ра-
дѣ державной, мав зобратись на нараду коло 1
с. м. Деякій дневники суть рѣшучо переконані-
юще комисія тая не потрафитъ затерти рѣжниці-
якій середъ самои лѣвицѣ проявілись. Другі-
дневники доносятъ зновъ, що мѣжъ нововыбра-
нными нѣмецкими послами отбувались вже устні-
и письменній нарады надъ организацію ихъ сто-
ронництва. Зъ нарадъ тыхъ выйшли слѣдуючі-
комбинації: Наколи цѣла опозиція не пристан-
на назву „нѣмецкого клубу“, въ такомъ случаѣ
послы зъ Чехія, Шлезка, Австріи долѣщаю, Сти-
рія и Каринтіи, выбрани на пôдставѣ нѣмецко-ли-
беральной программы, мусѣли-бѣ утворити окре-
мий клубъ, который однакъ не остававъ-бы безъ всяко-
стичности съ рештою опозиціи. До такого окре-
мого клубу не вступлягъ однакъ всѣ тѣ, котр.-
на конференціи лѣвицѣ голосували за нѣмецким
клубомъ, и такъ пр. заявивъ Вайтлофъ, що воту-
пивъ-бы до сего клубу, антисемиты заявили
зновъ, що войшли-бы до нѣмецкого клубу пôд
условіемъ, наколи бы не принимано до него же-
довъ, чому зновъ спротивилась большоѣсть нѣме-
кихъ либераловъ. За утворенiemъ окремого нѣ-
мецкого клубу заявились послѣднimi днями при-
люди пос. Бендель въ отвертому письмѣ, вы-
ланомъ до нѣмецкого политичного товариства
свого выборчого округа.

(Про нарады кромериского зъѣзду) доносит „Fremdenblatt“: „При обговореню зъѣзду монарховъ въ Кромерижи не могутъ деякии дневники повздержатись, щобы не втягати въ дискусію такожъ и внутрѣшнюю политики Австріи; други идутъ ще дальше вказуючи на внутрѣшну политику, яко предметъ, которыи зобраний въ Кромерижи дипломаты занимали. Супротивъ сего належалобы вже разъ зрозумѣти, що такъ сама якъ Австрія въ внутрѣшній относины Россіи такъ Россія въ внутрѣшній относины Австріи мѣшатись не має потребы, для того можна рѣшучи сказать, що о внутрѣшній державній политицѣ Австріи въ Кромерижи бесѣды бута не могло дѣйстно не було“. Подобно отзываются и дневники берлинскій. Супротивъ сего, що гадка, начебы въ Кромерижи трактовано внутрѣшній австрійской справы, подношена була такожъ деякими органами галицкой прасы, замѣчаютъ берлинскій газеты съ ироніею, що дивно имъ, що про змѣсть кромерискихъ нарадъ скорше знаютъ Львовъ, якъ въ Берлинѣ.

(Зъ Стирії). Нѣмецкій газеты, выходячій въ Стиріи, повній нарѣкань и криківъ зъ причинъ выданого министерствомъ просвѣты роопорядженія, щобы въ школахъ стирійскихъ а спеціально въ семинаріяхъ учительскихъ збольшено числъ годинъ словенъскаго языка. Справедливе тое задѣлженіе, котре стрематъ лишь до того, щобъ учителѣ народнї умѣли языкъ того народа, се-редъ котрого живутъ, называе централистична праца починомъ словенизациіи Стиріи, противъ котрої застерьгають она съ властивымъ собѣ за-взятьемъ. — Огъ колькохъ днївъ трезавъ Грацу змова муляровъ, котрї рѣшили не працювати денно довше якъ 10 годинъ. Съ мулярами держатся солидарно теслѣ.

(Зъ Тиролю.) Послѣдними часами павѣстили
Тироль тяжкій нещастія елементарній. Въ цѣлой
долинѣ Адиги вытвокъ градъ винницѣ, въ доли-
нѣ рѣки Сарнъ выляли гороки потоки и знишили
зовоѣмъ майже цѣлу четвертину засѣвовъ. Цѣла
просторонь отъ Аотфельдъ до Вайсенбахъ спу-
стошена въ наслѣдокъ хмаролому — шкода выно-
сить тутъ до 80.000 зр. — Окреотиость мѣста
Ровередо стратила зъ причины буръ и градовъ
близко 70.000 зр. на сегорочныхъ жнивахъ. Ме-
жи Бриксенъ а Клявзенъ знишили выливы до-
роги будовлѣ водяны. Въ загалѣ знищенье есть
хто знає чи не бѣльше якъ въ р. 1862. Супро-
тивъ сего пожадаю булабы въ Тиролю приму-
зовъ засекундапія отъ поїви.

ЗАГРАНИЦЯ

Передъ революцію въ Испаніи. Дуже цѣкавій часы приходится намъ нынѣ проживати; не минає майже жаденъ мѣсяцъ котрый бы не припѣсь щось незвычайно нового щось незвычайно цѣкавого и такого, що ажъ до глубини раздражилює нашї нерви: то война на воходѣ, то война на позиціи — первы ажъ дрожать отъ що разъ то

нового раздражения; ажь наразъ нѣ зъ отси нѣ зъ отти сыплють на насъ зѣзды студеною водою и гоносятъ миръ цѣлой Европѣ ледве мы опамяталися, якъ знову на заходѣ появляется мара войны и революціи и знову выкликуе въ насъ давну горячку. Мимо волѣ здаєся намъ, що цѣла Европа подмінована, що жіемо на вульканѣ, котрий кождои хвилѣ грозитъ страшнымъ выбухомъ а вся робота т. зв. удержання мира выглядас намъ на ту гать, яку роблять дѣти на горскому пото-

цъ: ледве що усыпали греблю, якъ вже вода еи подмутила; они затикаютъ прѣру въ однѣмъ мѣсце, а дивись, вода выломила собѣ вже въ иншомъ мѣсце отплывъ; не ма ишои рады якъ лишь пустити воду своею власною ходою. Отъ таке то дѣся и съ политикою въ Европѣ. Ледве що утакли споры на балканскомъ побѣостровѣ, ледве що полагодились относины мѣжъ Австріею, Россіею и Нѣмеччиною якъ вже афганське пытанье нанесло на Европу новый перелякъ. Афганське пытанье притыхло а зѣздъ въ Кромерижи розкинувъ по Европѣ вѣти оливній, коли наразъ высунулась справа каролинскихъ острововъ и въ одной хвили зѣ-за тысячу миль зѣ далека пересунулась мара войны до Европы и грѣзною поставою зѣупинилась въ Испаніи. Мы вже впередъ доносили отъ часу до часу о тѣмъ роздражненю, яко справа та выкликала въ Испаніи, но все то нѣчимъ было супротивъ того, що сталося на дняхъ 4 и 5 с. м. На вѣсть, що нѣмецкій корабель забравъ дня 24 серпня островъ Йапъ и вывѣсивъ тамъ нѣмецку хоруговъ, вернувъ король Альфонсъ до Мадриду и окликавъ дня 4 с. м. ради министровъ. Якъ здається, будо постановлено, щобы для порѣшеня сего конфлікту выбрать короля бельгійского мировымъ судією. До сего однакожъ не прїшло, бо якъ пише „Ероса“, Испанія откинула такій судъ. Роздражненъе росло до того степеня, що коли нѣмецкій посолъ вертавъ зѣ Лаграні до Мадриду, мусѣла его отпроваджувати до посольской палаты сильна ескорта. Розруховъ ще не було жадныхъ. Доперва вечеромъ зобралася велика товпа народа до 6.000 передъ палатою нѣмецкого посольства, напала на палату, повыбивала всѣ окна, здерла нѣмецку хоруговъ и вырушила передъ палату президента министровъ жадаючи, щобы правительство выповѣло Нѣмеччинѣ войну. Товпа росла чимъ разъ бѣльше и скоро розлилась по всѣхъ улицяхъ. Бѣльше якъ 6.000 людей переходило съ испанськими хоругвами улицями, а коли стапули передъ домомъ товариства войскового и передъ Атенеумъ подняли отрашный крикъ: „Смерть Нѣмцямъ! Най жіє Испанія!“ роздалось всюды. На другій день панувало въ мѣстѣ ще бѣльше розъяренъе. Около 10 год. рано вырушила величезна товпа поза мѣсто и спалила публично передъ Puerta del sol залогъ левъ передъ тымъ хоруговъ и гербъ нѣ

здергій день передъ тымъ хоруговъ и геръ нѣ-
мецкой державы зъ палаты посольской се-
редъ оклику: „Смерть Нѣмцямъ!“ Маніфестанты
хотѣли оттакъ поздоровити ген. Саламанку, але
не застали его дома. Коли же роздражненъ дой-
шlo до найвышого стечения, дoперва опамягалося
правительство и приказало войску выступити та-
розганяти демонотруючу товпу. За революційнї
поклики арештовано 60 осбъ. Скоро лишь вой-
ско заняло Puerta del sol и сусѣднї улицѣ, тов-
па розйшлася спокойно домовъ середъ оклику:
„Най жіе армія!“ Тымъ закончилися демонстра-
ціи. Додати ще потреба, що телеграмы принес-
ли вѣсть, що має бути заведене міністерство
народної оборони, але хто си має завести чи
правительство чи якій комитетъ революційнї о-
тому не скажано. Будь що будь конфліктъ каро-
линськї вyrбoть черезъ нôчъ до такої величаны,
що не можна навѣть допускати, щобы онъ такъ
скоро мôгъ залагодитися. Трудно припукати що-
бы зъ сего конфлікту выроола вoйна европей-
ска; до сего певно не прїде, бо то значило бы
запалити цѣлу Европу, але конфліктъ сей
може потягнути за собою сумнї наслѣдки для
самої Іспанії а особливо для теперѣшнього пра-
вительства. До безпoпередної вoйни мѣжъ Іспа-
нію а Нѣмеччиною неможе по нашої думцѣ вже
для того прїти, що Іспанія не только що пoдъ
взглядомъ мілітарнымъ далеко слабша ѿ Нѣ-
меччини, але и зовоимъ теперь до вoйни не при-
готована. Пoдчасть коли Нѣмеччина може виста-
вити 1,300.000 войска, то Іспанія може виста-
вити лишь 152.000 а о флотѣ нема вже и бесѣды;
испанська флота, якъ кажуть знатоки, могла бы
що найбoльше 8 днївъ удержатися на отвертoмъ
мори. При такої неровности силь нема и бoїды
о якойсь вoйнѣ; але що може настуپити, то тое,
що конфліктъ каролинськї може зовоимъ змѣнити
теперѣшній станъ въ Іспанії; на мoщe монар-
хія може станути рeпублика, котра въ звязи зъ
Францією могла бы притягнути ще на свою ото-
рону и Италію а може бути и Англію а такимъ
способомъ вytворилася бы коалиція романськихъ
народовъ, котра для Нѣмеччини и трицѣаароко-
го союза стала бы дуже небозпечною. Конъюн-
ктура та однакожь була бы далеко-сягаюча и не
такъ скоро дала бы перевести, для того треба

Россія. О побытѣ царя въ Кіевѣ годъ що
цѣкавого донести. Всѣ майже газеты россійскіи
подаютъ лишь дуже короткій описъ торжества
въ Кіевѣ, а за то переповненій суть голословными
словословиями, середъ которыхъ годъ побачитъ
правдивого значенія приѣзду царя до Кієва. Для
Русиновъ-Украинцевъ проминувъ сей приѣздъ
царя до Кієва безъ всякого дальн资料ного значенія и
здаесь, поздорованъ такъ и на будуще. Царь вы-
слушавъ лишь украинскій пѣснѣ и побачивъ укра-
инській костюмы и на тѣмъ окончилася воя его
ласка. Кіевска рада громадока ухвалила, чтобы
справозданье о побытѣ царя выписали золотыми
буквами, оправити въ рампѣ и переховувати его

Ц. к. генеральна дирекція
австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.
Вышешъ та ахну баги важный въ 1 червні 1885 р.
Отходить въ Львовъ:
Пойздъ міжшаній въ 6 год. рано въ Стрыї.
Пойздъ особовий въ 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до
Стрыї, Станиславова, Хироза.
Пойздъ особ. въ 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стрыї, Станиславова, Гусатина, Хироза.

Приходить до Львова:
Пойздъ особов. въ 8 год. 5 мин. рано въ Стрыї, Станиславова, Хироза.
Пойздъ особ. въ 4 год. 15 мин. по полудни въ Стрыї, Станиславова, Хироза.
Пойздъ міжш. въ 2 год. 10 мин. въ ночи въ Гусатину, Станиславова, Стрыї, Хироза.

Отходить въ Станиславова:

Пойздъ особовий въ 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стрыї
Львова, Звардона.
Пойздъ міжшаній въ 10 год. передъ полуд. до Гусатина.
Пойздъ особовий въ 6 год. 28 мин. до Стрыї, Львова, Звардона и въ 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стрыї, Львова и Нового Санча.

Приходить до Станиславова:

Пойздъ міжшаній въ 4 год. 48 мин. рано въ Нового Санча
Львова, Стрыї.
Пойздъ особовий въ 9 год. 2 мин. передъ полуд. въ Звардона, Стрыї.
Пойздъ міжшаній въ 5 год. 37 мин. по полуд. въ Гусатину.
Пойздъ особовий въ 5 год. 51 мин. по полуд. въ Звардона
Львова и Стрыї.

Матерії на дамску мужеску одѣжь лиши въ тревалон овечои вовни для мужчины середнього росту)

3-10 метра за ар. 4-96 кр. за доброн вовни овеч.;
на " " 8— за лінн. вовни овеч.;
одно убраниe за ар. 10— за тонк. вов. овеч.;
" " 12-14 за дуже тонк. вов. овеч.

Першийн въ дуже тонк. вовни овечои въ
наймоднішихъ барахъ на дамскій сукні скункій
за метръ ар. 2-20 и ар. 2-40.

Чорний кожушковий Пальмертонъ-Трико, чиста
вовна овечка, на дамскій пальтои амівій за
метръ ар. 4.— Стручки для дамъ на плащѣ отъ
дешу и на одѣжь.

Племди додорога за штуку зр. 4, 5, 6 и ажъ
до зр. 12.— Дуже красній одѣй, сподній, обгортиники,
суртуки, матерія на плащѣ до душу, тіфль, сірочокъ (льдівськ.), коміс, камгаріи, шовють, трико,
сукні для дамъ и на біларахъ, перувізни, доскіни
поручас.

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866.—

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты взорцевій для панівъ
кравцівъ нефрікованіо. Висыкли за постѣплата
над 10 зр. франко.

Я маю безустаній складъ за бльше якъ 150
тыс. зр. а. в. и розумієся, що въ моїй великобі на
весь світъ торговли остася богато рештокъ довготы
1 до 5 метрій и для того зумішний такі рештоки
продажаваи за винишні цѣни. Каждый розумный
чоловікъ мусить побачити, що въ такихъ малыхъ
рештокъ не може вимістити жадніхъ взорівъ,
бо по замовленію болякъ суть взорівъ не осталось
відъ чистої речівки, що отже есть просто
обманю, коли фірми сукній носують взорівъ
рештокъ; таї кусники походять въ такому случаю
въ поставбѣ а не въ рештокъ, а ламбрѣвъ такого
поступованія можна легко догадатися.

Рештоки не вподобаються або гропаються.

Кореспонденциі приймаються въ языкахъ ві-
нницкій, угорській, чеській, польській, італій-
ській и французькій. (1-24)

Важне для Родичъвъ.

Родичъ, бажаючі прымѣстити овопхъ си-
новъ, учащаючихъ до школъ у Львовъ знайдутъ
для нихъ добре помѣщеніе, здоровій и поживній
харчъ и родительську опіку за умірену цѣну въ
домѣ урядника магістрату. Зголошуваються можна
або вже теперъ або при ікони вакацій и съ по-
чаткомъ школного року до въ низу підписаного

K. Скибинській.

Львовъ, улица Галицка ч. 54.

По зниженій цѣнѣ!

Украинській гетьманъ

Іванъ Виговскій

та

Юрій Хмельницкій

Івана Левицкого (Нечуя).

(Правописъ фонетична.)

Можна достати по зни-
женій цѣнѣ 20 кр. (съ
пересылкою 25 кр.) за прі-
мѣрникъ, за посередствомъ
"Дѣла" и другихъ рускихъ
часописей. 1214 (21-?)

K. Диккенса

Новорочній Дзвони

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ ад-
министрації "Дѣла" або въ
книгари Ставроціїїской.

Оливу машинову

до
ЛІКОМОБІЛЬ,
молотълень ручныхъ,
ТАРТАКОВЪ,
млынівъ паровихъ и водныхъ
и въ загаль до всякого іншого ужитку
въ господарствѣ,

Смаровило

до осей желѣзныхъ,
Сърчаный мѣдикъ
(синій камінь)

такъ гуртомъ якъ и частами поручас
по найдешевшихъ цѣнахъ
Складъ фабричный ФАРБЪ, ЛІКЕ-
РОВЪ, ПОКОСТОВЪ, ХЕМИКАЛІЙ,
КІШОКЪ ГУМОВИХЪ и АРТИКУ-
ЛОВЪ БРОВАРСКИХЪ, заразомъ и
торговля матеріаловъ.

ГІБНЕРЪ И ГАНКЕ

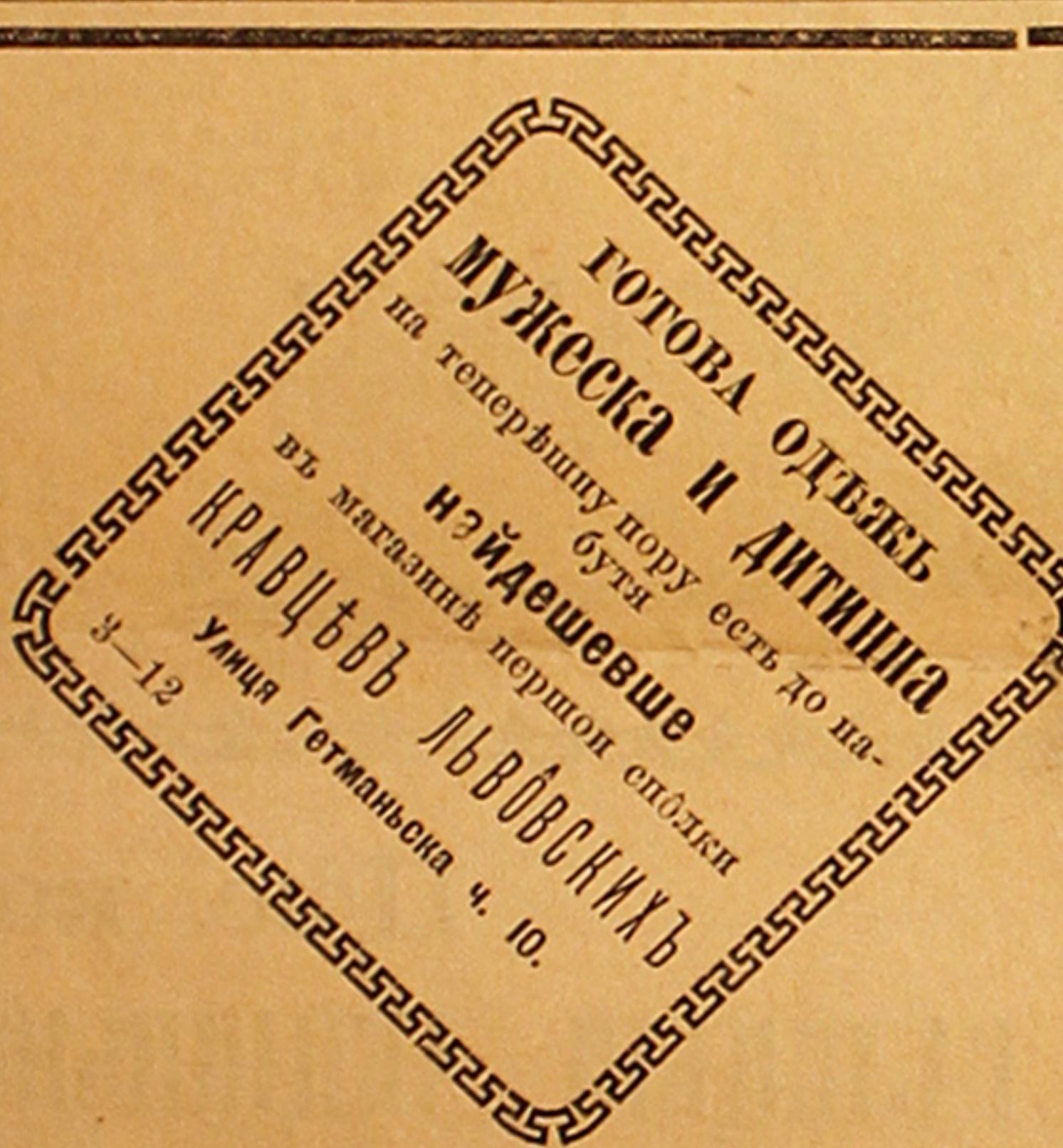
1407 у Львовъ, 10-?

Ринокъ ч. 38.

Огнетревалий и безпечний отъ влому

солидно и прекрасно выро-
блений съ американськими зам-
ками и паскільскими засув-
ками продаю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,
1390 30-? у Львовъ, ч. 19 ул. Валова.
(Просите о кореспонденцію въ вінницкій языцѣ.)

Смолова текстура дахова (Stein-Dachpappe)

въ пlyтахъ и звояхъ якъ такожъ и цвяхи до
нихъ, готову масу терову до помазування даховъ,
теръ въ вугла камінного и деревяного, смолу ас-
фальтову, щѣтки до помазування поручас въ най-
лішніхъ родахъ и по цѣнахъ найдешевшихъ

ГІБНЕРЪ И ГАНКЕ

у Львовъ.

Готова одѣжь
на тканини поручас
на теперину поручас
на найдешевшіхъ
въ магазинії первої складу
КРАУЦЬВЪ Львівськіхъ
улиця Гетманська 4, 10.
3-12

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНИХЪ

В. СТАХЕВИЧА

въ Тернополі

поручас Всечестному Духовенству и Почетнимъ
Братствамъ церковныхъ богато заосмотреній
складъ знарядій, образовъ и ризъ церковныхъ

по найдешевшихъ цѣнахъ.

Осмѣляюся такожъ заявити, що будучи въ Франції за-
купивъ я богато матерій церковнихъ и принимаю всі-
хъ ризи церковній до направу а то: Фелони, даль-
матики, стыхаркъ и прч. по найдешевшихъ цѣнахъ и
въ найкоротшому часі роботи порученій отъ міло.

Чашѣ, Хресты и прч. серебрій и металевій принимаю до поозоло-
чення и цѣлковитого отновлення.

Срѣбній знаряды церковній якъ: Чашѣ, хресты,
монстранції и прч. Antiques, купую по най-
вишнихъ цѣнахъ.

О ласкавий замовленя упрашаю.

(1-20)

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиц.
акційного Банку Гипотечного

купше и продав

всѣ ефекты и монеты
подъ найдешевшими условіями.

5% Листы Гипотечній

5% Листы Гипотечній преміовани
котрій після закона въ дні 2 Липня 1868 (Днів. а. д. XXXVIII. ч. 93) въ найдешевшій
постановы въ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'ятування капіталової фун-
довыхъ, пушніарныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и ваді

можна въ сїй Конторѣ получить. (1849 41-7)

(до вилосовання съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Есть припорученіе зъ провінції виконуются безъ проволоки по курсѣ Адміністрації

1849 41-7

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образовъ, ризъ и кинги
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
въ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручас Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнимъ комитетамъ и Высокоповажній

Публичъ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахіновъ, хоруговъ, фантъ,
плащеницъ, образовъ маліванихъ на блястѣ и полотнѣ, до иконостасовъ, престолъ
и на стѣни церковній; блатики або образы процесіональній; хрестовъ напрестоль-
ній, ручныхъ и процесіональніхъ; хрестовъ жалізанихъ на гробы и полівътъ,
Евангелій, патріцій, чаша, ампулка, дарохранительница, дароносиць, хлібниць
до Всенощного, кадильниць, поликандровъ (пауковъ), подевічниковъ (лѣктарѣвъ),
кавделярівъ, лампниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтвъ и проч.

Великий складъ товаръ срѣбній церковній

Лыжки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички,
тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣ, канделі-
лабри столовій и проч.

1219 по найдешевшихъ цѣнахъ

27-52 Всѣ замовленя въ вартости 100 зр. вилосяется франко.

Цѣники въ рускимъ языцѣ вилосяются на жаданіе вѣроточеною почтою даромъ.

Опакованіе даромъ.

по найдешевшихъ цѣнахъ

Складъ фабричный красокъ, лікеровъ, покоетовъ, про-
ductovъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГІБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовъ, Рынокъ

1340 27-? въ власнѣмъ дому ч. 38.

поручас:

КРАСКИ ОЛІЙНІЙ

зовѣть готой до ужитку, до мальвонії дверей, окон, помостовъ, да-
ховъ, домовъ, огородовъ, знарядій и гробовъ, дарильничнихъ и т. д.

КРАСКИ ОЛІЙНО-ЛІКЕРОВІЙ и БУРШТ-ЛІКЕРОВІЙ

масу до запускання помостовъ власного виробу, найдешевшого рода
ЛІКЕРЪ ДО ПОМОСТОВЪ, ЛІКЕРЪ ДО ШКОЛЬНИХЪ ТАБЛИЦЪ

найдобрийшій

Лікеровъ повозовий правдивий

англійскій зъ фабрикъ Wilkinson, Peu-
woor и Clark въ Лондонѣ,

всякого рода лікери до роботъ вну-
трішніхъ, вінчесніхъ, деревя, жаліз-

и шибі.